

РЕШЕНИЕ

№ 2041

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Калин Куманов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **787** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.59-63 от ЗАНН във вр.с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

С Решение № 1024 от 17.11.2021 г., постановено по НАХД № 10450/2021 г., Софийският районен съд е отменил НП № 22-006044/07.12.2019 г., издадено от Директора на дирекция "Инспекция по труда"-С., с което на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение на чл.415, ал.1 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. на основание чл.416, ал.5 във вр.с чл.415, ал.1 от КТ за това, че не е изпълнило задължително предписание на контролен орган, и е и е осъдил ДИТ-С. да заплати в полза на [фирма] разноси по делото, по КНАХД № 4119/2021 г. на АССГ, и по НАХД № 1625/2020 г. на СРС, в общ размер 1215 лв.

Недоволен от така постановеното решение е останал наказващият орган, който с касационна жалба, подадена в срок чрез юк.Х., обжалва същото. В жалбата се навеждат оплаквания за неправилност на съдебния акт, като се твърди, че при реализиране административно-наказателната отговорност на [фирма] не е допуснато съществено процесуално нарушение. Касационният жалбоподател претендира отмяната на съдебния акт от настоящия съд и решаване на спора с потвърждаване на НП. В с.з. касаторът чрез юк.С. поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], чрез адв.Г. е подал писмен отговор, в

който е взел становище за нейната неоснователност. Моли за оставяне в сила на съдебното решение и за присъждане на разноски.

Представителят на СГП намира касационната жалба за неоснователна.

Административен съд-София град провери законосъобразността и обосноваването на постановеното решение във връзка с направените от касатора оплаквания и намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения.

СРС е бил сезиран с жалба против НП № 22-006044/07.12.2019 г. на ДИТ-С..

В периода от 30.01.2019 г. до 16.05.2019 г. инспектори в Д “Инспекция по труда - С.“ към ИА „Главна инспекция по труда“ извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от [фирма]. За проверката бил съставен протокол за извършена проверка изх. № ПР-1843562/16.05.2019 г. При проверката било констатирано следното нарушение, отразено в т.7: трудовото правоотношение между дружеството и Д. С. е прекратено със заповед № 30/14.11.2018 г., считано от същата дата, като работодателят не е поискал в 5-дневен трудовата книжка на С., за да впише данните, свързани с прекратяване на трудовото му правоотношение, което е нарушение на чл. 2, ал.4 от Наредбата за трудовата книжка и трудов стаж.

За констатираното нарушение са дадени предписания, по т.8 от посочения протокол, като на дружеството е указано да поиска в 5-дневен срок трудовата книжка на Д. С., за да впише данните, свързани с прекратяване на трудовото му правоотношение, в съответствие с разпоредбата на чл. 2, ал.4 от Наредбата за трудовата книжка и трудов стаж. Срокът за изпълнение на предписанието е 31.05.2019 г. Протоколът е връчен на представител на работодателя на 16.05.2019 г.

С призовка дружеството е призовано да се яви негов представител на 04.06.2019 г. в сградата на В.-С., за представяне на документи за изпълнение на дадените предписания. Призовката е получена от лицето, присъствало на проверката.

Също така, на същото лице И. Б. – счетоводител, е връчена покана за явяване в сградата на ДИТ-С. за съставяне на АУАН.

В периода от 16.05.2019 г. до 04.06.2019 г., инспектори в ДИТ-С. са извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от [фирма]. Проверката е последваща, във връзка с осъществяване на контрол по изпълнение на дадено на основание чл.404, ал.1, т.1 КТ задължително предписание с протокол от 16.05.2019 г. При проверката е констатирано, че едно от дадените предписания, дадено с протокола от 16.05.2019 г., не е изпълнено. Констатирано е, че до приключване на проверката доказателства за изпълнение на посоченото предписание по т.8 (за поискване трудовата книжка на Д. С. С. и вписване в нея на данните, свързани с прекратяване на трудовото му правоотношение с дружеството), не е изпълнено, а срокът за това е изтекъл на 31.05.2019 г. Поради това е прието, че на 01.06.2019 г.е извършено нарушение, а същото е констатирано на 04.06.2019 г. За проверката е съставен протокол за извършена проверка изх.№ ПР-1918581/04.06.2019 г., съставен в отсъствие на представител на касатора.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка ст.инспектор от ДИТ-С. е съставил АУАН № 22-006044/05.06.2019 г. за това, че [фирма] в качеството му на работодател не е изпълнил едно от задължителните за изпълнения предписания, дадено с протокол за извършена проверка изх.№ ПР-1843562/16.05.2019 г., а именно работодателят не е поискал в 5-дневен срок трудовата книжка на Д. С., за да впише

данните, свързани с прекратяване на трудовото му правоотношение, в съответствие с разпоредбата на чл.2, ал.4 от Наредбата за трудовата книжка и трудов стаж. Посочено е, че предписанието е със срок за изпълнение до 31.05.2019 г., като до 04.06.20219 г. е следвало да представи доказателства, че го е изпълнил. Такива не са представени и предписанието не е изпълнено. С това работодателят е нарушил разпоредбата на чл.415, ал.1 КТ.

АУАН е съставен в отсъствие на представител на касатора и е съобщен на дружеството на основание чл.416, ал.3 КТ, тъй като изпратеното съобщение с обратна разписка не е връчено по надлежния ред. Няма данни в тридневния срок да са представени възражения от жалбоподателя.

Въз основа на така съставения АУАН Директорът на ДИТ-С. е издал НП № 22-006044/05.06.2019 г., с което на [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т.1 ДР на КТ, на основание чл.416, ал.5 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. В НП е посочено, че нарушението е извършено на 01.06.2019 г.

С касираното съдебно решение Софийският районен съд е отменил НП. От правна страна СРС е приел, че при връчването на АУАН е допуснато съществено процесуално нарушение, водещи до незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление. За да постанови съдебния си акт в отменителна насока, Съдът е приел, че не е имало основания за връчване на АУАН по реда на чл.416, ал.3, изр.второ КТ, защото няма доказателства дружеството да е било търсено за връчване на акт, но да не е било намерено на адреса по седалище.

Решението е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Спорът по делото се изразява в това може ли в случая да се приеме редовно връчване на АУАН. Следва да бъде споделен изводът на районния съд, че АУАН не е надлежно връчен на нарушителя.

По силата на чл.40, ал.2 ЗАНН, когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие. Страните не спорят, че съставянето на акта е станало в отсъствие на нарушителя поради неявяването му на получена нарочна покана за това от ДИТ-С.. Поканата е надлежно връчена на упълномощеното лице И. Ю. Б.. По делото пред районния съд е представено писмо изх.№ 19062880/02.07.2019 г., с което дружеството работодател е уведомено, че срещу него са съставени АУАН по реда на чл.40, ал.2 ЗАНН за извършени административни нарушения, сред които и процесният АУАН № 22-006044/05.06.2019 г. По делото не са налични доказателства за връчване на писмото. В писмо изх.№ 19081081/18.09.2019 г. до Изпълнителния директор на ИА „Главна инспекция по труда“ е отбелязано, че екземпляри от съставените АУАН са изпратени с писмо с обратна разписка № PS10400820G4, което не е връчено на нарушителя по надлежния ред. Поради това органите на ДИТ-С. са пристъпили към връчване на акта по реда на чл.416, ал.3 КТ. Касаторът сочи, че на таблото за обявления в ДИТ-С. е поставено съобщение за съставянето им. Такова е било публикувано и на интернет страницата на ИА „ГИТ“.

Съдът намира, че не са изпълнени предпоставките на този особен ред за връчване, който следва да се прилага по изключение, поради което е нарушено правото на защита на наказаното лице в административно-наказателния процес.

Регламентираният в разпоредбата на чл.416, ал.3 КТ ред за връчване на АУАН е специален по отношение на общата уредба на административно-наказателния процес

в ЗАНН. Съобразно тази разпоредба АУАН се връчва на нарушителя лично или срещу подпис, а при невъзможност да му се връчи – се изпраща по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка, като ако лицето не бъде намерено на адреса на управление, на постоянния му адрес или по местоработата, връчването се извършва чрез поставяне на съобщение за съставянето на акта, подлежащ на връчване, на таблото за обявления и в интернет – страницата на съответния орган по чл.399, 400 и 401. Редът за връчване на АУАН по чл.416, ал.3 КТ предполага връчване на акта чрез обявяване на съобщение за това на таблото за обявления и в интернет-страницата на съответния орган едва след изчерпване на всички останали възможности за връчване, изброени в разпоредбата по техния приоритет. Тоест към връчване по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка се пристъпва единствено при невъзможност за лично предявяване и връчване на нарушителя срещу подпис. Специалният ред за връчване по чл.416, ал.3, изр.второ КТ е приложим само тогава, когато лицето не бъде намерено на адреса на управление, на постоянния му адрес или по местоработата. Едва след изчерпване на тази възможност може да бъде приложена въведената с нормата фикция, че актът се смята за връчен с обявяване на таблото за обявления и в интернет-страницата на съответния орган. В настоящия случай обаче липсват доказателства за невъзможност за лично връчване на АУАН. Не става ясно по делото защо не е връчен актът на нотариално упълномощеното от дружеството лице Б., както е сторено при поканата за съставяне на акта и при връчването на НП. Липсват данни дали е посетен адреса на управление на дружеството и какво е наложило изпращането му по пощата. В случая не е била изчерпана възможността за връчване на АУАН, както на представляващия дружеството на адреса на управление на същото, така и на всяко лице със съответните представителни права, което е предпоставка за надлежно упражняване на процесуалното му право на защита. Освен това липсват доказателства и за изпращане на писмото с обратна разписка по пощата. В писмото до изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ се сочи писмо с обратна разписка № PS10400820G4, но такава не се представя по делото и както сам е посочил служителят на ДИТ-С. писмото не е връчено на нарушителя по надлежния ред.

Налага се изводът, че не е спазена процедурата по връчване на АУАН на нарушителя. Неизпълнението на процедурата по изпращането на АУАН за предявяване и подписване от нарушителя винаги представлява съществено процесуално нарушение, доколкото липсват гаранции, че нарушителят се е запознал с АУАН, лишен е от възможност да възрази срещу него още при предявяването му и в 3-дневен срок съгласно чл.44, ал.1 ЗАНН. Това е съществено процесуално нарушение, тъй като нарушава правото на защита на санкционираното лице, не може да бъде санирано на последващ етап от процеса и е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Неоснователни са доводите в касационната жалба, че не е налице посоченото по-горе нарушение. Специалният ред за връчване на актове за нарушения по КТ не следва да бъде прилаган произволно, без да са налице предпоставките за това, както е сторено в случая. Цитираното нарушение не може да бъде отстранено, тъй като законът изисква гарантиране правото на защита на сочения за нарушител още от самото начало на административнонаказателното производство.

Доколкото касационният жалбоподател оспорва и присъдените в полза на [фирма] за три съдебни инстанции, касационната инстанция следва да разгледа и този въпрос. Правилото на чл.18, ал.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения предвижда за процесуално представителство, защита и

съдействие по дела срещу наказателни постановления, в които административното наказание е под формата на глоба, възнаграждението да се определя по правилата на чл.7, ал.2 върху стойността на санкцията. На свой ред нормата на чл.7, ал.2, т.2 от наредбата предписва, че за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с материален интерес при интерес от 1000 до 5000 лв. адвокатското възнаграждение е 300 лв. + 7 % за горницата над 1000 лв. В случая материалният интерес е 2500 лв., от което следва, че минимално дължимото адвокатско възнаграждение е в размер на 405 лв. и не е прекомерен.

Съобразно гореизложеното и поради липсата на релевантите с жалбата касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора ответникът по касационната жалба има право на разноски, но такива не следва да му бъдат присъждани поради липса на доказателства за извършването им.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1024 от 17.11.2021 г., постановено от С. районен по НАХД № 10450/2021 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.